

Kalbin Kabrim

— hasan--yildi · 22 Kasım 2010

Kalbin Kabrim

Nasıl tutar ellerim...

Bir başka el/i

Yanmaz mı âyâlarım

İçimi yakan ateşin harında

Parmak uçlarımdayken kokun

Zaman her derde dev/ay/mış,

Ve gidişin her günüme yaraymış

Bir ah daha demlenir sinemin kafesinde

Düşerim bakışlarından

Sarı zarflardan açılır mektuplar

Gözyaşı mürekkebiyle

Senden gelen matem olur sözler

Mavileşir gün batımı

Kızıllaşan yüzümde

Riyasız aşklar rüyasına düşerim

Uyanır hücreden çıkar umutlarım

Nasıl olsa kirlendik artık

Dualarımıza da kapandı kapılar

Çok uzaklarda

Gücümün yetemediği, bir umut var

Perdeler iniyor gri zeminlere

Giymek üzere siyahî hırkasını

Ceplerimde binlerce yıldız

Savrulur saçların gibi

Kaysan bir göktaşı gibi yüreğime

Düşer ellerim iki yanına

İki yanım düşman

Senden kalanıma

Başını göğsüme dayadığında
Giden zamana kinlenirim
Yaşlanır içimde sevinç
Kalanları eklesem ölçsem, biçsem
Denk değil ki
Bir sen etmiyor...

Doğrulup çoğaldı ayrılıklar
Çoğaldıkça azalan ben
Bin bıçak var sırtımda...
Biniyle de yaşasam yılmam
Razıyım al beni
Ölüm ol sensiz yaşam nedir
Bu nefes ancak
Kalbinin kabrinde demlenir

Hasan YILDIZ

Çok kıymetli seçici kurula,şiirimi güne taşımamasından dolayı teşekkürü bir borç biliyorum
Gönül sayfamda olmanız onur verdi dostlarım
saygılarımı ve selamlarımı sunuyorum